

॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥

यस्तु सर्वाणि भूतानि त्वया सह विजेष्यति ॥ सहिमे भविता भर्ता ब्रह्मण्यः कीर्तिवर्धनः ॥ ९ ॥ मार्कण्डेय उवाच इन्द्रस्तस्यावचः श्रुत्वा दुःखितो चिंतयद्भृशं ॥
अस्या देव्याः पतिर्नास्ति यादृशं संप्रभाषते ॥ १० ॥ अथापश्यत्स उदये भास्करं भास्करद्युतिः ॥ सोमं चैव महाभागं विशमानं दिवाकरं ॥ ११ ॥ अमावास्यां प्रवृ-
त्तायां मुहूर्ते रौद्र एव तु ॥ देवासुरं च संग्रामं सोपश्यद्दुदये गिरौ ॥ १२ ॥ लोहितैश्च घनैर्युक्तां पूर्वां संध्यां शतक्रतुः ॥ अपश्यत्लोहितो दं च भगवान्वरुणालयं ॥ १३ ॥
भृगुभिश्चांगिरोभ्यश्च द्रुतं मंत्रैः पृथग्विधैः ॥ हव्यं गृहीत्वा वद्विंशं तं दिवाकरं ॥ १४ ॥ पर्वचैव चतुर्विंशं तदा सूर्यमुपस्थितं ॥ तथा धर्मगतं रौद्रं सोमं सूर्यग-
तं च तं ॥ १५ ॥ समालोक्यैकतामेव शशिनो भास्करस्य च ॥ समवायं तु तं रौद्रं दृष्ट्वा शक्रो न्वचिंतयत् ॥ १६ ॥ सूर्या चंद्रमसो र्घोरं दृश्यते परिवेषणं ॥ एतस्मिन्ने-
व रात्र्यंते महद्युद्धं तु शंसति ॥ १७ ॥ सरित्सिंधुरपीयंतु प्रत्यस्तृग्वाहिनीभृशं ॥ शृगालिन्यग्निवक्त्रा च प्रत्यादित्यं विराविणी ॥ १८ ॥ एष रौद्रश्च संघातो महान्युक्त-
श्च तेजसा ॥ सोमस्य वद्विंशं सूर्याभ्यामद्भुतो यसं समागमः ॥ १९ ॥ जनयेद्यं सुतं सोमः सोस्या देव्याः पतिर्भवेत् ॥ अग्निश्चैतैर्गुणैर्युक्तः सर्वैरग्निश्च देवता ॥ २० ॥ एष-
चेज्जनयेद्गर्भं सोस्या देव्याः पतिर्भवेत् ॥ एवं संचिंत्य भगवान्ब्रह्मलोकं तदागतः ॥ २१ ॥ गृहीत्वा देवसेनां तामवदत्स पितामहं ॥ उवाच चास्या देव्यास्त्वं साधुशू-
रं पतिं दिश ॥ २२ ॥ ब्रह्मोवाच मयैतच्चिंतितं कार्यं त्वया दानवसूदन ॥ तथा स भविता गर्भो बलवानुरुविक्रमः ॥ २३ ॥ स भविष्यति सेनानी स्त्वया सह श-
तक्रतो ॥ अस्या देव्याः पतिश्चैव स भविष्यति वीर्यवान् ॥ २४ ॥ एतच्छ्रुत्वा नमस्तस्मै कृत्वा सौ सहकन्यया ॥ तत्राभ्यगच्छद्देवं द्रोणं देवर्षयो भवन् ॥ २५ ॥ वसि-
ष्ठप्रमुखामुख्या विप्रेन्द्राः सुमहाबलाः ॥ भागार्थं तपसो धातुं तेषां सोमं तथा ध्वरे ॥ २६ ॥ पिपासवो ययुर्देवाः शतक्रतुपुरोगमाः ॥ इष्टिं कृत्वा यथान्यायं सुसमिद्धे-
ताशने ॥ २७ ॥ जुहुवुस्ते महात्मानो हव्यं सर्वदिवौकसां ॥ समाहूतो द्रुतवहः सो द्रुतः सूर्यमंडलात् ॥ २८ ॥ विनिःसृत्य ययौ वद्विर्वाग्यतो विधिवत्प्रभुः ॥ अगम्या-
हवनीयं वै तैर्द्विजैर्मंत्रतो द्रुतं ॥ २९ ॥ स तत्र विविधं हव्यं प्रतिगृह्यद्भुताशनः ॥ ऋषिभ्यो भरतश्रेष्ठ प्रायच्छत दिवौकसां ॥ ३० ॥ निष्क्रामंश्चाप्यपश्यत्स पत्नी स्तेषां म-
हात्मनाम् ॥ स्वेष्वसनेषूपविष्टाः स्वपतीश्च तथा सुखं ॥ ३१ ॥ रुक्मवेदिनिभास्तास्तु चंद्रलेखा इवामलाः ॥ द्रुताश्च मार्चिप्रतिमाः सर्वास्तारा इव द्रुताः ॥ ३२ ॥
स तत्र तेन मनसा बभूव क्षुभितेन्द्रियः ॥ पत्नीं दृष्ट्वा द्विजेंद्राणां वद्विः कामवशं ययौ ॥ ३३ ॥